

samme Kalamitet, som havde hvilet paa Sjælland, vilde derved være kommen til at hvile paa det hele Land. Det var derfor af den største Vigtighed at opnaa, at England ikke vilde neblægge noget almindeligt Forbud mod Indførsel af Kvæg fra Danmark til England. Det var for at søge at gjøre Mit til at opnaa et saadant Resultat, at jeg i Foraaret bevægede et Par Maaned, der vare bekjendte baade her og i England, til at gaa til England for at gjøre den engelske Regjering bekjendt med Forholdene og søge at bevirke, at et saadant Forbud ikke blev udstedt. Det kunde ske paa den Betingelse, at Danmark neblagde Forbud mod Udsørsel fra Sjælland saavel til det øvrige Danmark som til Udlandet, et absolut Forbud altsaa mod Udsørsel fra Sjælland. Det lykkedes kun at holde Foranstaltningen tilbage derved, at man var istand til at paavise, at der fra Sjælland i den senere Tid, ja næsten i et Par Maaned, ikke kunde have været udsørt Kreaturer til noget andet Sted enten i eller udenfor Danmark — det havde Forholdene forhindret. Man meddelte naturligtvis, at man vilde træffe de almindelige og fra alle Sider som paalidelige anerkjendte Foranstaltninger, som bleve trufne her, for at gjøre Forbudet effektivt, og saaledes var Sjælland afluttet fra al Forbindelse baade med Indland og Udland. Da det var en Betingelse for, at England ikke foretog noget Skridt mod Danmark — det gjorde det nemlig ikke, det lod sig nøie med den Sikring, der laa i vort Forbud — var det jo en ligefrem Følge deraf, at vi ikke ensidigt kunde hæve dette Forbud uden at udsætte os for det, som vi vilde anse for i allerhøjeste Grad skadeligt, nemlig at der skulde neblægges Forbud mod Indførselen i England fra hele Landet. Efter de Forhandlinger, der havde været førte med den engelske Regjering, med den paagjældende engelske Autoritet angaaende disse Spørgsmaal havde man ogsaa omtalt, til hvilken Tid man troede, at Forbudet kunde hæves, og man var da enig om, at det kunde ske 4 Maaned efter at det sidste Sygdomstilfælde havde vilst sig i Landet, i Overensstemmelse med, hvad der ved den Slags Leiligheder tidligere var brugt. I Overensstemmelse dermed havde jeg troet, at jeg, da der ikke havde været noget Tilfælde siden den første Halvdel af Marts, og jeg saaledes maatte anse Sygdommen for hævet, kunde hæve Forbudet i den første Halvdel af Juli Maaned. Dette skete imidlertid ikke, og Grunden til, at dette ikke skete, var, at der engang i Mai Maaned viste sig et nyt Sygdomstilfælde paa Magesholm. Besætningen her var nemlig ikke nedslaaet som de øvrige Besætninger, hvor der havde vilst sig ondartet Lungesyge, og Grunden til, at det ikke skete, var den, at de 5 svenste Køer, mellem hvilke den stærkest angrebne var, som vare komne til Magesholm, havde staaet opstaldede særskilt for at observeres, og man troede derfor ikke, at Sygdommen kunde have udbredt sig

til de øvrige Kreaturer paa Gaarden. Det var Grunden til, at denne Besætning i Overensstemmelse naturligtvis med, hvad der var indstillet fra de veterinære Autoriteter, ikke nedslagtedes. Nu viste sig ikke desto mindre dette Tilfælde igjen i Foraaret, og saa blev hele Besætningen nedslaaet, og der var enkelte Kreaturer, som vare mere eller mindre angrebne af Sygdommen. Jeg ansaa det for loyalt og rigtigt at underrette England derom, ligesom jeg i det Hele taget ikke — hvad man synes at have bebrejdet mig — har lagt Skjul paa Tilstanden her i Landet (Mobbjælfelse). So, det blev sagt under Finanslovens Behandling af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 5te Valgkreds (Holstein), at vi proklamerede ondartet Lungesyge i vort eget Land. Det staaer i Tidenden. Altsaa ogsaa det syntes det, at man har misbilliget, at Regjeringen har troet, at det var rigtigt i dette Tilfælde at være fuldstændig aaben. Det er Veien til at beholde den Tillid, som vi exceptionelt have i England, og som vi vilde tabe den Dag, vi brugte en anden Fremgangsmaade. Jeg ansaa det derfor for at være overensstemmende med vor Pligt og for at være rigtigt og loyalt i dette Tilfælde at underrette den engelske Regjering derom. Den Skrivelse, som i den Anledning blev afsendt, indeholdt altsaa en Meddelelse om, at det var sket; men samtidigt med, at jeg meddelte dette, var det mig magtpaaliggende, og gjorde jeg mig Umage for at gjøre det klart, at dette Tilfælde ikke i egentlig Forstand var noget nyt Tilfælde, og at det ikke kunde have Indflydelse paa eller berøre Spørgsmaalet om Sjællands Smittefarlighed i det Hele. Det maatte nemlig bemærkes, at dette Tilfælde var opstaaet i en Besætning, som havde været sat under offentlig Tilsyn fra den Tid, da det var opbaget, at Lungesygen var kommet til, og der svarer jeg tillige den ærede Forespørger (Alberti), at en af de Forholdsregler, man tog paa den Gaard, var, at Besætningen bestandig var under offentlig Tilsyn, hvoraf Følgen var, at den ikke kunde komme i Samkvem med nogen anden Besætning, hvorhos den naturligtvis ogsaa jævnlig blev tilset af Dyrlægen. Da den nu ikke kunde have Samkvem med nogen anden Besætning, da den var cerneret, og da den, saasnart der opdagedes Lungesyge, blev slaaet ned, var det jo klart, at den ikke kunde udbrede Smitte hverken før eller efter at den var nedslaaet, idet nemlig Kreaturer, der ere døde af denne Sygdom, ikke udbrede Smitte. Det forekommer mig derfor, at dette Tilfælde ikke kunde forringe Tilliden til, at Sygdommen var endt her paa Sjælland, og jeg udtalte derfor den Forventning, at den engelske Regjering ikke vilde have Noget imod desuagtet at hæve Forbudet til den Tid, som ellers var aftalt, nemlig den første Halvdel af Juli Maaned. Ved den samme Leilighed henvendte jeg mig til den engelske Regjering og spurgte, om det ikke kunde tillades, at Kreaturer fra Sjælland førtes til Eng-